

Disposició transitòria d'uit. *Règim transitori aplicable als lletrats del Consell General del Poder Judicial.*

1. En qualsevol cas, tots els lletrats del Consell General del Poder Judicial que en la data d'entrada en vigor d'esta llei no es troben en la situació de servicis especials en la seua carrera o cos d'origen, passaran a esta situació en el dit moment. Esta nova situació tindrà la consideració de primer nomenament als efectes de l'article 146.2 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, sent aplicable, a partir d'eixe moment, el règim de pròrrogues que es preveu en el dit article.

2. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents als Cossos al servici de l'Administració de Justícia, la reserva de lloc de treball inherent a la situació de servicis especials operarà respecte d'un lloc corresponent a la seua categoria en la província en què hagen prestat servicis abans de passar a la situació d'actiu en el Consell General del Poder Judicial o, a la seua elecció, en l'àmbit del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents a qualsevol Administració pública o òrgan constitucional, quedaran a disposició d'estos quan es produïska l'extinció de la situació de servicis especials, que els assignaran un lloc de treball de condicions semblants als que ocupaven quan van passar a exercir servicis en el Consell General del Poder Judicial.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats:

a) Els articles 28, 220 i 310 de la Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, que queden sense contingut.

b) El títol IV del llibre III «De la Fe publica i de la documentació», de la Llei Orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del Poder Judicial, els articles 279 a 291 del qual queden sense contingut.

c) El paràgraf segon de l'article 958 de la Llei d'Enjudiciament Civil de 3 de febrer de 1881.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, haurà d'aprovar el Reglament d'Ingrés, Provisió de Llocs de Treball i Promoció Professional del Personal al Servici de l'Administració de Justícia, el Reglament de Règim Disciplinari del Personal al Servici de l'Administració de Justícia i el Reglament Orgànic del Cos de Secretaris Judicials.

Disposició final segona. *Adequació de normes processals.*

En el termini d'un any, el Govern remetrà a les Corts Generals els projectes de llei procedents per a adequar les lleis de procediment a les disposicions modificades per esta llei.

Disposició final tercera. *Rang normatiu.*

En esta llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària les disposicions addicionals deu, onze, dotze, tretze, catorze i setze, així com la disposició transitòria deu.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica y que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23645 LLEI ORGÀNICA 20/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial i del Codi Penal. («BOE» 309, de 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei. Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

Article primer. *Modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial.*

Es modifica el paràgraf g) de l'apartat 2 de l'article 86 ter de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que queda redactat en els termes següents:

«g) Dels assumptes atribuïts als Jutjats de Primera Instància en l'article 8 de la Llei d'Arbitratge quan estiguen referits a matèries previstes en este apartat.»

Article segon. *Modificació del Codi Penal.*

S'afigen al Codi Penal els articles 506 bis, 521 bis i 576 bis, en els termes següents:

«506 bis.

1. L'autoritat o funcionari públic que, mancament manifestament de competències o atribucions per a això, convoque o autoritze la convocatòria d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució, serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc anys i inhabilitació absoluta per un temps superior entre tres i cinc anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada.

2. L'autoritat o funcionari públic que, sense realitzar la convocatòria o autorització a què es referix l'apartat anterior, facilite, promoga o assegure el procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució convocades per qui manca manifestament de competència o atribucions per a això, una vegada acordada la il·legalitat del procés serà castigat amb la pena de presó d'un a tres anys i inhabilitació absoluta per un temps superior entre un i tres anys al de la duració de la pena de privació de llibertat imposada.»

«521 bis.

Els qui, en ocasió d'un procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució convocades per qui manca manifestament de competències o atribucions per a això, participen com a interventors o faciliten, promoguen o asseguren la seua realització una vegada acordada la il·legalitat del procés, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

«576 bis.

1. L'autoritat o funcionari públic que reculla fons o béns de naturalesa pública, subvencions o ajudes públiques de qualsevol classe a associacions il·legals o partits polítics dissolts o suspesos per

resolució judicial per dur a terme conductes relacionades amb els delictes a què es referix esta secció, així com als partits polítics, persones físiques o jurídiques, entitats sense personalitat jurídica i, en particular, grups parlamentaris o agrupacions d'electors que, de fet, continuen o succeïsquen l'activitat d'estos partits polítics dissolts o suspesos, serà castigat amb la pena de tres a cinc anys de presó.

2. S'imposarà la pena superior en grau a la prevista en l'apartat anterior a l'autoritat o funcionari públic que continue les conductes previstes en este article una vegada requerit judicialment o administrativament perquè cesse en les esmentades conductes.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

L'article primer d'esta llei orgànica entrarà en vigor el mateix dia en què ho faça la Llei Orgànica 8/2003, de 9 de juliol, per a la reforma concursal, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i el seu article segon entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23646 LLEI 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge. («BOE» 309, de 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Espanya s'ha mostrat sempre sensible als requeriments d'harmonització del règim jurídic de l'arbitratge, en particular del comercial internacional, per a afavorir la difusió de la seua pràctica i promoure la unitat de criteris en la seua aplicació, en la convicció que una major uniformitat en les lleis reguladores de l'arbitratge ha de propiciar la seua major eficàcia com a mitjà de solució de controvèrsies.

La Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'Arbitratge, és tributària d'esta vocació ja abans manifestada explícitament en el Reial Decret 1094/1981, de 22 de maig, que va obrir les portes a l'arbitratge comercial internacional, tenint en compte que «l'increment de les relacions comercials internacionals, en particular en l'àrea iberoamericana, i la inexistència d'adequats servicis d'arbitratge comercial internacional en el nostre país determina

que la utilització de la tècnica arbitral per empresaris i comerciants de l'esmentada àrea s'efectue amb referència a institucions d'un altre context cultural idiomàtic, amb l'efecte negatiu que això representa per a Espanya i la pèrdua que per al nostre país significa la ruptura de les vinculacions amb els esmentats països en matèria de tan creixent interès comú».

Esta llei prolonga eixa sensibilitat, eixa vocació i eixa pràctica, però amb la pretensió de produir un salt qualitatiu. Així, el seu principal criteri inspirador és el de basar el règim jurídic espanyol de l'arbitratge en la Llei Model elaborada per la Comissió de les Nacions Unides per al Dret Mercantil Internacional, de 21 de juny de 1985 (Llei Model de CNUDMI/UNCITRAL), recomanada per l'Assemblea General en la seua Resolució 40/72, d'11 de desembre de 1985, «tenint en compte les exigències de la uniformitat del dret processal arbitral i les necessitats de la pràctica de l'arbitratge comercial internacional». El legislador espanyol segueix la recomanació de les Nacions Unides, acull com a base la Llei Model i, a més, pren en consideració els successius treballs empresos per aquella Comissió amb el propòsit d'incorporar-hi els avanços tècnics i atendre les noves necessitats de la pràctica arbitral, particularment en matèria de requisits del conveni arbitral i d'adopció de mesures cautelars.

La Llei Model respon a un subtil compromís entre les tradicions jurídiques europecontinental i anglosaxona producte d'un acurat estudi del dret comparat. La seua redacció no respon, per això, plenament als canons tradicionals del nostre ordenament, però facilita la seua difusió entre operadors pertanyents a àrees econòmiques amb què Espanya manté actives i creixents relacions comercials. Els agents econòmics de les dites àrees adquiriran, per tant, major certesa sobre el contingut del règim jurídic de l'arbitratge a Espanya, la qual cosa facilitarà i inclús impulsarà que es pacten convenis arbitrals en què s'establisca el nostre país com a lloc de l'arbitratge. La Llei Model resulta més assequible als operadors econòmics del comerç internacional, habituats a una major flexibilitat i adaptabilitat de les normes a les peculiaritats de casos concrets sorgits en escenaris molt diversos.

La nova llei es dicta amb consciència dels innegables avanços que el seu precedent, la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'Arbitratge, va suposar per a la regulació i modernització del règim d'esta institució en el nostre ordenament jurídic. Durant la seua vigència s'ha produït una notable expansió de l'arbitratge en el nostre país; ha augmentat en gran manera el tipus i el nombre de relacions jurídiques, sobretot contractuals, per a les quals les parts pacten convenis arbitrals; s'ha establert l'arbitratge institucional; s'han consolidat pràctiques uniformes, sobretot en arbitratges internacionals; s'ha generat un cos de doctrina estimable, i s'ha normalitzat la utilització dels procediments judicials de suport i control de l'arbitratge.

No obstant això, les consideracions fetes anteriorment revelen que, partint del patrimoni descrit, resulta necessari impulsar un altre nou i important avanç en la regulació de la institució per mitjà de l'assenyalada incorporació del nostre país a l'elenc creixent d'Estats que han adoptat la Llei Model. A més, el temps transcorregut des de l'entrada en vigor de la Llei 36/1988 ha permès detectar en esta llacunes i imperfeccions. L'arbitratge és una institució que, sobretot en el seu vessant comercial internacional, ha d'evolucionar al mateix ritme que el tràfic jurídic, sota pena de quedar-se desfasada. La legislació interna d'un país en matèria d'arbitratge ha d'oferir avantatges o incentius a les persones físiques i jurídiques perquè opten per esta via de reso-